

Εἶτα ἐρωτᾶται περὶ τῆς ποιότητος ἐνὸς ἐκάστου τῶν κατηγορουμένων.

— Ἦσαν, λέγει, τιμιώτατοι ἄνθρωποι· ὁ δὲ Βελέντζας ἔθεωρεῖτο ὡς ἄριστος πατριώτης, ἀλλὰ.— Καὶ ἐδῶ φέρεται ἐν τῷ μέσῳ τὸ ζήτημα τῶν ἐπαναστατικῶν κινήματων, χωρὶς αὐτὸ νὰ ἦναι κατηγορούμενον, καὶ παρελαύνουν πρὸ αὐτοῦ στρατιωτικῶς ἡ Ἐθνικὴ Ἀμυνα, ὁ Ἐθνικὸς δεσμός τὰ πεττώματα καὶ Ὁ Τσελεπίτσαρης.

Εἰς μέρη τινα τῆς μαρτυρίας του ὁ κ. Παππαμιχαλόπουλος λαμβάνει ὕφος ἱεροκήρυκος· ἐρωτώμενος ἐπὶ παραδείγματι ἂν ὁ Βελέντζας ἐζήτει συχνὰ ἀδείας.

— Ἄμ. δὲν καθότανε ποτε ὁ εὐλογημένος στὴ θέσι του, ἀπαντᾷ, ἐν ᾧ τὸ ἀκροατήριον ὀλίγον καὶ θὰ ἐσταυροκοπεῖτο.— Καὶ τότε ὁ κ. πρόεδρος νομίζει θεάρεστον νὰ τοῦ προσφέρῃ καὶ μίαν καρέγγλαν διὰ νὰ καθήσῃ πλέον, καὶ ἀναπαντικώτερον νὰ τὰ εἴπῃ ὅλα.

— Εἶναι ἀληθές, τὸν ἐρωτᾷ ὁ κ. Πρόεδρος, ὅτι μετὰ τὴν παῦσιν τοῦ Βελέντζα, σεῖς τοῦ ἐχορηγήσατε δίμηνον ἀδειαν;

Ἡ ἐρώτησις βλέπετε αὐτὴ κατ' οὐδὲν διαφέρει ἀπευθύνσεως γυναικὸς πρὸς ὄχληρόν τινα ἐραστὴν ὅστις ἦλθεν νὰ τὴν ἐνοχλήσῃ, καὶ διὰ τοῦτο ὁ κ. Παππαμιχαλόπουλος θὰ ἐξετινάσσετο τῆς καρέγγλας του, ἐὰν δὲν ἐνόμισε εὐλογώτερον ν' ἀπαντήσῃ.

— Πῶς εἶναι δυνατόν; τοῦτο δὲν εἶναι ἀληθές.

Μετὰ πολλὰς ἄλλας παρεμφερεῖς ἐρωτήσεις ἐκρίθη καὶ οὗτος ἐπαρκῆς καὶ ἔλαβε τὴν ἀδειαν νὰ ἀπέλθῃ.

Ἦλθεν ἡ σειρά τοῦ κ. **Σωτηροπούλου**· τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κοινῆ ἐκ νέου ἀναζωπυροῦται καὶ πάντες συνωθοῦνται ἐν θορύβῳ πολῷ, ἀλλ' ὁ Κούνας μετὰ τῶν χωροφυλάκων ἐπαναφέρουσι τὴν τάξιν.

Ὁ κ. Σωτηρόπουλος εἶναι τοσοῦτον ἥρεμος καὶ τοσαύτην πραότητα προδίδει τὸ ἐξωτερικόν του, ὅσῃν πειστικότητα ἔχει ὁ λόγος του. Τὰ δύο του αὐτὰ ἐφόδια εἰσὶν ἱκανὰ νὰ τὸν διατηρήσωσιν ἀβλαβῆ μεταξὺ καὶ τῶν ἀγρίων θηρίων, διὰ τοῦτο τὸν διεφύλαξαν σῶον καὶ μεταξὺ τῶν ληστῶν. Ὁ λόγος του ῥέει ἑμαλὸς ὡς ῥυαξὶ εἰς τὸ βάθος τοῦ ὁποίου δὲν εὐρίσκεται οὔτε ἐν χαλίῳ· ἡ φωνὴ του εἶναι ἐν γένει ἀχρωμάτιστος, ἀλλ' εἶναι διαυγῆς καὶ στρογγύλη, ὡς ἡ τοῦ διδασκάλου παραδίδοντας τὸ μάθημα τῆς προσωπίας. Κεκτηταὶ τὸ προῖον τῆς σαφηνείας καὶ μεταδοτικότητος εἰς μέγαν βαθμὸν, τοῦθ' ὅπερ ἀποδοτέον ἐν μέρει καὶ εἰς τὴν ἀκριβοῦ κατανόησιν ὅλων τῶν ζητημάτων, ἅτινα ἐμελέτησεν. Ἡ μορφή του εἶναι μᾶλλον ἀσυμπαθῆς, ἀλλ' ὅταν ἀνοιξῇ τὰ χεῖλη του διὰ νὰ λαλήσῃ καθίσταται καὶ αὐτὴ συμπαθητικὴ. Ἔγρει τι τὸ Ἰησοῦτικόν καὶ ἐπλάσθη ὑπὸ τῆς οὐσεως μᾶλλον δι' ἱεραπόστολος παρὰ διὰ πολιτικός. Τὸ μέτωπόν του εἶναι εὐρὺ, ἀλλ' οἱ ὀφθαλμοὶ του ἔχουσι τοποθετηθῆ πολὺ βαθέως ἐντὸς τῶν κροτάφων, αἱ δὲ παρεῖαι του εἰσὶ λίαν στεγναὶ ὡς ἀσκητοῦ τρεφομένου διὰ χόρτου καὶ ἄρτου ζηροῦ.

Ὁ Πρόεδρος δὲν ἐλησμόνησε τὴν στερεότυπον πλέον ἀνακεφαλαίωσίν του ὡς πρὸς τὴν κατηγορίαν τοῦ Βελέντζα καὶ λοιπῶν, μεθ' ὃ ἐρωτᾷ τὸν μάρτυρα.

Καταθέτει καὶ αὐτὸς ὅτι τοῦ ἐλλείματος γνῶσιν ἔλαβεν ἐξωδίκως μὲν δι' ἀνωνύμων ἐπιστολῶν καὶ ἄλλων διαδόσεων, ἀλλ' ὅτι ἡ πραγματικότης αὐτοῦ ἐβεβαιώθη μετὰ τὴν διαταχθεῖσαν ἐπιθεώρησιν. Ὁμολογεῖ τὸ ἄμεμπτον τῶν τριῶν κυρίων κατηγορουμένων καὶ μετ' ἐντάσεως τῆς φωνῆς του ὀνομαζέει τὸν Βελέντζαν ἄριστον πολίτην, τίμιον ὑπάλληλον καὶ ὡς τὸν κυριώτερον παράγοντα τοῦ Θεσσαλικῆς κινήματος

μετὰ τὸν πανηγυρικὸν τοῦτον ὁ ὕμνος εἰς τὴν ἐλευθερίαν θὰ συνεπλήρου τὸν θούριον τοῦ κ. Σωτηροπούλου.

Ἄλλ' ἤδη καθίζουσι καὶ αὐτὸν εἰς μίαν καρέγγλαν δίκην μπερλίνας, ὃ δὲ κ. Πρόεδρος σπεύδει νὰ συναζῇ τὰς ἐρωτήσεις.

— Εἶπατέ μοι σὰς παρακαλῶ, μάρτυς, τῶν ἐπάρχων ἡ ἐξελεγχῆς εἶναι ὑποχρεωτικὴ ἢ γίνεται κατὰ τύπους μόνον;

— Ἔπρεπε νὰ ἦναι τοιαύτη, ἀλλὰ δυστυχῶς εἶναι τυπικὴ...

Καὶ πάλιν ἐδῶ ἀρχίζουσιν αἱ ἐρωτήσεις εἰς τὰς ὁποίας ὅμως λαμβάνουσι μέρος καὶ οἱ κατηγορούμενοι αὐτοπροσώπως, καὶ ἐπέρχεται σύγκρισις μαρτύρων, κατηγορουμένων, δικαστῶν καὶ συνηγόρων, ἐκ τῆς ὁποίας καὶ μόνης ἀφυπνίζονται τινες τῶν ἐνόρκων, ὃ δὲ Πρόεδρος δρᾷτταται τῆς δυσδιακρίτου αὐτῆς καταστάσεως καὶ

Ὡς μᾶς εἶπατε σεῖς καὶ ὁ Σαμοθράκης καὶ ὁ Γορτζῆς, λέγει κλ. κλ. κλ.

Ἐν τούτοις ὁ μάρτυς ἀτάραχος καὶ ἀπαθῆς ἀπαντᾷ εἰς ὅλους καὶ διασφίξει ὅλους καὶ λύει ὅλα τὰ λογιστικὰ ζητήματα καὶ τὰ διοικητικὰ μὲ ἀρθρα, μὲ χρονολογίας, μὲ παραδείγματα καὶ μὲ ἀριθμούς, εἰς τρόπον ὅστε πολλοὶ λησμοῦνται, καὶ τὸν ἐκλαμβάνουσιν ὡς καθηγητὴν τῶν μαθηματικῶν!

Δὲν παραδέχομαι λέγει ἀκόμη, ὅτι τὸ ἐλλείμμα δύναται νὰ ἀναβαῖναι τὸ κολοσσαῖον πρὸς εἰς ὃ τὰ ἀνεβίβασαν δυνατὸν μετὰ μίαν ἀκριβοῦ ἐξελεγχῆν νὰ παρουσιασθῇ ὀλιγώτερον τοῦ ἡμίσεος, διότι ἐν τῷ ταμείῳ ὑπάρχουσι πολλοὶ λησμοὶ ἀνοικτοί, πολλὰ κοινδύλια ἀνεξελεγκτα!

Μετὰ τοῦ κ. Σκαλιστήρη δικαστοῦ ὀλίγον ἐξάπτεται ἔνεκα ἐρωτήσεως τοῦ πρώτου παρεξηγηθείσης, ἀλλὰ μετὰ μικρὸν ἐπεληθούσης ἐξηγήσεως ἐπανακτᾷ τὴν ψυχραιμίαν του, καὶ συγχρόνως τὴν ἐλευθερίαν, ἐξαντληθεῖσάν πλέον τῶν ἐρωτήσεων καὶ τῶν μᾶλλον ἐχθρικῶς διακειμένων πρὸς τὴν ὑπόθεσιν.

Μετὰ τὸν κ. Σωτηρόπουλον ἐξητάσθησαν οἱ ἀδελφοὶ Τσικνόπουλοι, ἐξ ὧν ὁ μὲν Ταμίας ὁμολόγησεν ὅτι προσεκλήθη εἰς Ἀθήνας χωρὶς νὰ γνωρίζῃ περὶ τίνος ἐπρόκειτο καὶ μόνον ἐδῶ ἐξωδίκως ἔμαθε τὰ περὶ Θεβῶν μεθ' ὃ ἀπῆλθεν εἰς τὴν θέσιν του· ὃ δὲ ὑπάλληλος τοῦ ἐλεγκτηρίου, ὅτι ἤκουσε τὸν Οἰκονόμον ἐν τῷ αὐτῷ δωματίῳ ἐν ᾧ παρευρίσκετο καὶ ὁ Σαμοθράκης, νὰ λαλήῃ περὶ τοῦ ἐλλείμματος, ἀλλὰ τοῦτο δὲν διευκρινίζεται καλῶς, καὶ ἐπέρχεται μικρὰ χασμαδία.—

Ὁ τελευταῖος ἐβεβαίωσεν ὅτι πρὸ **εἰκοσαετίας** σχεδὸν τὰ ταμεία δὲν ἐξελεγχόνται ὑπὸ τοῦ Ἐλεγκτηρίου· τοῦτο ἐκπλήσσει τοὺς πάντας, ἀλλ' ὁ κ. Πρόεδρος σπεύδει νὰ διαλύσῃ τὸν ζόφον διὰ τῆς μεθυγραφικωτάτης ἐρωτήσεώς του πρὸς τὸν ἐνα Τσικνόπουλον.

— Εἶπέ μοι, κ. μάρτυς, ὁ Βελέντζας ἠδύνατο νὰ κρίνῃ τὸ καλὸν ἀπὸ τὸ κακόν;

Κόκ.

ΒΟΥΛΗ

Τρίτη, — 21 Δεκεμβρίου.

Εἶνε ἡ ἡμέρα τῆς κρίσεως τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ Σαββάτου, διότι ὁ θάνατος γῆθς τοῦ Γαμβέττα συνεκράτησε τοὺς ῥητορικοὺς κρουνοὺς τοῦ Δεληγιάννη, καὶ μάτην γῆθς τὰ ἀκρατήρια ἦσαν κατὰ μέσστα, καὶ τῶν κυρίων τὸ θεωρεῖον ἐώρτα-

ζε πάλιν τὴν ἀνοίξιν, καὶ ἐξωγραφεῖτο ἐπὶ τῶν ἀκροατηρίων ἀνυπομονησά τις, ὡς ἂν ἀνευμένον θέαμα θηριοτροφείου.

Ἄλλὰ σήμερον ὁ κ. Δεληγιάννης ζητεῖ ἐξηγήσεις καὶ ἰκανοποιήσεις παρὰ τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν ὑβρισθεῖσαν ἀντιπολίτευσιν, φέρων πάλιν εἰς τὸ μέσον ὅλην τὴν σκιανὴν τῶν Σαββατικῶν ὀργίων, διαμαρτύρεται διὰ τὰς διακοπὰς καὶ τὴν ἀπρεπῆ συμπεριφορὰν τῆς συμπολιτευσέως, τὴν ὁποίαν ἀποδίδει εἰς τοὺς ἡγήτορας αὐτῆς, καὶ πρὸ πάντων εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν· διαπλέει δὲ τὴν θάλασσαν τῶν ἀναμνήσεών του, ἐνθυμεῖται καὶ μετὰ πόνου ἀναφέρει τὰς δύο γνωστοτάτας τορπίλλας, τὴν *μισογάγκειαν* καὶ τὴν *ὑποχρονδρίαν*, διὰ τῶν ὁποίων ἄλλοτε ὁ Καλλιγᾶς εἶχεν ἀπειλήσει τὸ πολιτικόν του ἀκάτιον· δὲν φεῖδεται οὐδὲ τοῦ Τρικουπῆ ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς ὑπηρεσίας, καὶ ὅλα τὰ λέγει μὲ φωνὴν ὑψωμένην εἰς τὸ μὴ περαιτέρω, βραχνιάσας, ἀγωνιῶν, καθ' ἑαυτὸν, ὡς Μαινας, ὡς ὑπ' ἐμέτου καταλαυθανόμενος, καὶ τελειώνει τὰ λόγια του, ἀφοῦ πρῶτον ἐτελείωσε τὴν φωνὴν του.

Ἀνελθόντος ἔπειτα τοῦ κ. Δημητρακάκη διὰ νὰ συνεχίσῃ τὴν ὀμιλίαν του τὴν διακοπέισαν ἐπὶ τῆς παρεΐας τοῦ Μανδάλου, τὴν ὀμιλίαν του ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἀπαρτίας ἐν τῇ παρελθούσῃ Παρασκευῇ, φρονεῖ ὅτι ἡ ἀπαρτία δέον νὰ σύγκηται ἐξ 124 καὶ ὄχι 123, διότι συμπεριλαμβάνεται καὶ ὁ ἀνύπαρκτος βουλευτὴς Ἀδάμαντος.

Καὶ οὕτω βαθυπρόθετος τὸ ζήτημάτιον καθίσταται συζήτησις ἀδαμαντίνη καὶ ἡ μακροτέρα τῶν συζητήσεων, παραταθεῖσα μέχρι τῆς ἐνάτης, τρυσύνθετος, συγκεκριμένη ἐκ τοῦ ζητήματος τῆς ἐκλογῆς Ἀδάμαντος, τοῦ ζητήματος τοῦ διαιρετοῦ τοῦ νομοσχεδίου ἐπὶ τῆς ἀναγωγῆς τῶν φέρων εἰς νέας δραχμάς, καὶ τοῦ τῆς ὥρας καθ' ἣν εἶχεν ἀποχωρήσει ἀπὸ τὴν συνεδρίαν τῆς Παρασκευῆς ὁ Ἱερομνήμων.

Ὁμιλοῦσι πολλοὶ δις καὶ τρίς, ὁ κ. Τρικουπῆς καὶ οἱ διασημότεροι τῶν ἀριστερῶν, ἐκφωνοῦνται ἀπὸ τοῦ βήματος ἡθικοφιλοσοφικῆ συμβουλαὶ πρὸς τοὺς βουλευτάς, ὑπομνησκουσαι τὴν Ἰσοκράτους πρὸς Δημόνικον παραινέσιν, ὁ κ. Σωτήριος Πετιμεζᾶς, ὡς ἀντίθεσις τῆς κωμικοτραγικῆς ὀργῆς τοῦ κ. Δεληγιάννη, φέρει νοστιμοτάτην στατιστικὴν τῶν δειράντων καὶ δαρθέντων ἄλλοτε βουλευτῶν, γίνεται ἀπώπειρα πειραματικῶν ἐρευνῶν ἐπὶ τοῦ χρόνου ἂν ἠδύνατο νὰ διανύσῃ ὁ κ. Ἱερομνήμων ἀπὸ τῆς θέσεώς του μέχρι τῆς θύρας τῆς ἐξόδου, ὀμιλοῦσιν, ὀμιλοῦσιν οἱ ἀδαμαντολόγοι βουλευταὶ, μεθ' ἧ ἡ Βουλὴ παραδέχεται τὴν ὑπὸ τοῦ κ. Φιλαρέτου διατυπωθεῖσαν πρότασιν, καθ' ἣν λογίζεται ἐν ἀπαρτίᾳ μὲ 123.

Κουτρούλης.

ΚΟΥΤΑΜΑΡΑΙΣ ΛΑΥΡΙΟΥ

Ὁ φίλος Τ. ἐπιθυμῶν νὰ ἀνοίξῃ ὀμιλίαν μὲ τὴν κυρίαν Χ. ἦτις τοῦ εἶχε στρέψῃ τὴν ῥάχη, ὀμιλοῦσα μετὰ μιᾶς φιλογέλου νεάνιδος, πλησιάζει πρὸς αὐτὴν, ἐνῶ ταῦτοχρόνως ἤρχετο κατεπάνω τῶν ἡμίονος φορτωμένος.

— Κυρία, τῆς λέγει, παραμερίσατε παρακαλῶ ὀλίγον, διὰ νὰ διέλθῃ τὸ ζῶον.

Ἡ κυρία Χ. ἐν τῇ ὑψίστῃ ἀφελείᾳ τῆς τοῦ ἀπαντᾶ:

— Ὅριστε, κύριε, περᾶστε!

Ὁ Ἰταλὸς Ρ. ἀφοῦ ἔπιε κατὰ κόρον ζύθον εἰς τὸ παντο-

πωλεῖον τοῦ Μ. ἐδοκίμασε καὶ τὸ κοινὰ ὑπερ τὸν κατέστησεν ἐντέλως ἀναίσθητον. Μετὰ τὸ μεσονύκτιον μόλις ὀρθοπατῶν ἐξήλθε καὶ ἐβλεπε τὰς οἰκίας περιστρεφόμενας· αἰφνης ἵσταται σκεφθεὶς ὅτι ἀφοῦ ὅλαι αἱ οἰκίαι περιστρέφονται, μετ' οὐ πολὺ θὰ φανῇ καὶ ἡ δική του. Καὶ καγγάσας βλακωδῶς ἐπὶ τῇ ἐπιτυχίᾳ τῆς σκέψεως, ἐξηπλώθη εἰς τὸ πεζοδρόμιον, ἀναμένων δι' ὅλης τῆς νυκτὸς τὴν ἐμφάνισιν τῆς οἰκίας του.

Τὴν πρῶταν ἐξυπνίσας εὔρε τὰ θυλακία του πανὶ μὲ πανί, χάρις εἰς τοὺς ἐδῶ μαγκουφίδες.

Ὁ ἀγαθὸς Α. παρεκλήθη παρὰ τοῦ φίλου του Μ. νὰ τοῦ καθάρισῃ τὸ ὄρολόγιόν του, ὡς ἔχων γινῶσιν τοῦ μηχανισμοῦ τῶν ὄρολογίων.

Μετ' ὀλίγας ἡμέρας τοῦ τὸ ἐπιστρέφει, ἐγχειρίζων αὐτῷ ἓνα ὀδοντωτὸν τροχίσκον καὶ ἓνα κοχλίαν ὡς περιττά.

Μεταξὺ πατρὸς καὶ υἱοῦ:

— Γιατί, παπάκη, ἀφοῦ ἡμεῖς τρέχομεν πολὺ, δὲν μποροῦμε νὰ φθάσουμε τὸ ἄλογο;

— Γιατί, Γῶγό μου, τὸ ἄλογο ἔχει τέσσαρα ποδάρια.

— Κ' ἐμεῖς οἱ δύο ἔχουμε τέσσαρα, παπάκη!

Υδροπότης.

ΤΗΝ ΠΡΟΣ ΕΧΗ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ἐκδίδεται μεθ' ὅλης τῆς δυνατῆς φιλοκαλίας, μετὰ πολλῶν γελιογραφικῶν τῆς ἀριστοτέχγου μολυβδίδος τοῦ ἀπαραμιλλοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἀσμοδαίου, μετὰ πλείονος ὕλης, μετὰ πλείστων Ἀγγελιῶν, τὸ

**ΓΕΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ
ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ**

Θὰ εἴσθε περίεργοι νὰ μάθετε κατὶ τι περὶ αὐτοῦ πρὶν τὸ ἰδῆτε, ὡς θέλετε νὰ ἰδῆτε τὴν φωτογραφίαν ἀπούσης μνηστῆς ἢ ἐρωμένης φίλου σας, πρὶν ἢ τὴν ἰδίαν ἰδῆτε.

Ἴδου ἀμερικανικὴ φωτογραφία σ' τὸ φτερό.

Ἐξώφυλλον καλλιτεχνικόν, κατακόκκινον, τῆς γραφίδος τοῦ κ. Ἀννίου.

Ἑορτολόγιον.

12 ποιήματα σὺν μενταλλίων κρεμασμένα εἰς τὸ λαίμῳ ἐκάστου μηνὸς τοῦ θερμοῦ τῆς *Αἰμῆς* τοῦ Μεσολογγίου ποιητοῦ Παλαμά.

Ἐρωτικὸν Λεξικόν. Ἀπὸ τὸ **Ἄλφα** ἕως τὸ **Ἠμέγα**. Θὰ εἶναι ἡ μεγάλη ἐπιτυχία τοῦ ἔτους. Γραμμένο ἀπὸ τὸν εὐφύστερον Παρισινόν. Λέγει τὴν ἀλήθειαν δι' ὅλας τὰς περιπτώσεις τοῦ γάμου καὶ τοῦ ἔρωτος. Θὰ γίνῃ τὸ Ἐξομολογητᾶριον ἐγγάμων καὶ ἀγάμων. Θὰ τὸ ἔχητε εἰς τὴν τσέπη σας ὡς μικρὸν καθρεφτάκι. Τὸ χρησιμώτερον Λεξικὸν τοῦ κόσμου. Θὰ τὸ συμβουλευέσθε κάθε λίγο. Ἄληθές μαντεῖον. Ἡ εὐφύτα συγκεντρωμένη... Τὰ ἄλλα θὰ τὰ πῆτε μόνον σας, ἀμα τὸ διαβάσετε.

Τὸ Παρθεναγωγεῖο, ποίημα ἐξ ἐμπνεύσεως τοῦ Ἀρσακίου. Ἀγγλικαὶ πίκτες.

Σημειώσεις ἐκ τοῦ σημειωματαρίου ἐνὸς **διακόνου**,